

Ha nagy a füle

A színpadon tiszta örület. Egyik ismert személyiség jelenik meg a másik után. Az Ed-dától Metál Ladyig, a Manhat-tantól az XL Sistersig. A hason-lóság néha megtévesztő. A kö-zönség nevet, táncol, jól szóra-kozik. Akiknek a jókedv kö-zönhető: az Irigy Hónaljmi-rigy együttes. Énekesükkel. *Sipos Péterrel* beszélgettem.

– *Honnan jött az ötlet, hogy pont az Irigy Hónaljmirigy nevet válasszátok?*

– Volt egy szilveszteri buli, és kitaláltuk, hogy a nappaliba éppen befér egy együttes, ezért mi koncertet csinálunk. Gondoltuk, hogyha ez csak egy egy-szeri fellépés, akkor is kell va-lamilyen nevet választanunk. Olyan ötletek voltak, mint Fél-tégla, aztán Hónalj, ami már a „nem rossz” kategóriába tarto-zott. Ezt csavartuk tovább, Irigy Hónaljmirigyé. Egy hónapja kezdünk el zenélni. Igaz, volt, aki kisebb zenekaroknál köz-reműködött, de olyan is volt, aki akkor fogott életében először hangszert a kezébe. Jól sikerült a házibuli, és híre ment. Hívtak minket játszani, és rá-jöttünk, hogy érdemes próbál-ni; ennek ellenére két évig nem csináltunk semmit. Tavalyelőtt november 19-én volt egy nagy buli az E-klubban, ott már vol-tak a kiadótól, akik beajánlot-tak minket. De majdnem egy év telt el, amíg aláírtuk a szer-ződést. 1994 novemberében jött ki a lemezünk, ami olyan dalokat tartalmaz, amelyeket elég régóta játszunk már, és persze az idő is hozott új számokat.

– *A zenekar egyáltalán nem kvalifikált zenészekből áll?*

– Senki sem végzett dzsessz-konzervatóriumot, de a négy év alatt, amióta zené-letünk, mindenki próbált ma-gántanároknál tanulni. Tényleg csak a buli kedvéért álltunk össze, és bejött! Hála istennek szeretnek minket az országban.

– *Nem volt semmiféle tudatosság abban, hogy ti a paró-diára specializálódtok?*

– Ez nagyon lassan formá-lódott ki, az egész csak arra épült, hogy dili legyen, és fel-dobjuk a szilveszteri hangula-tot, ezt csak hülyéskedéssel le-het. Mi röhögünk a legjobbakat, amikor kitaláltuk a különböző ötleteket, az volt a szerencsénk, hogy a közönség is nevetett! Ne-

héz ez a műfaj, mert egy jó szá-mot meghallgatsz akár százszor, de egy jó poént csak két-három-szor tudsz értékelni, mert utána már tudod a csattanóját, és nem érdekes tovább. Ezért nekünk mindig meg kell újulni, és most már ez kicsit munka jellegű, de nem szeretnénk, hogy izzadság-szagú legyen a zenénk, mert ak-kor jó a humor, ha nem erőlte-tett. Van egy-két új tag a zene-karban, akik rengeteg ötletet hoztak magukkal. Naponta el-röhögöm magam a színpadon, mert olyan cuccokat tudnak fel-venni... Otthon kiturkálják az apjuk levett pulóvereit is.

– *Egy koncertre mennyi cuccal utaztok, hisz minden számnál más-más ruhát visel-tek?*

– Sokkal több holmink van, mint egy alapzenekarnak. Majdnem ugyanannyi ruhát vi-szünk magunkkal, mint amennyi hangfalat. Nekem két nagy pakkom van teletömve ru-hával. A két táncosnak egy-egy táska jelmeze van, plusz még két kosár tele apróságokkal,

kellékekkel (mankó, bot, zász-ló...). De mindez kell a show miatt.

– *Különböző versek, vetél-kedők töltötték ki azt az időt, amikor öltöztetek. Ezek előre megtervezett poénonok vagy spon-tán ökörségek?*

– A legtöbbet a dobosunk írja, ő a rímfaragó. Sokszor nagy-on nehéz átöltözni, és nem akartuk, hogy csönd és sötét-ség legyen addig a színpadon, amíg mi jelmezt váltunk. Így a közönség nem unatkozik egy percig sem.

– *Nem gondoltatok arra, hogy akik Magyarországon pa-rodizálni próbálták zenésztár-saikat, előbb-utóbb valamilyen okkal feladták?*

– Nem tudjuk az okát pél-dául a Voga–Turnovszky duó felbomlásának. Mi erősnek érezzük magunkat, mert meg tudunk jelenni színpadon, élő-ben is hallhatóak vagyunk. Most mi nagyon élvezzük, amit csinálunk. Tulajdonképpen egy rockzenekarról van szó, ame-lyik csak hülyéskedik. Szeret-

jük, ha bögnek a gitárok, ha szól a dob, és megpróbáljuk – amennyire lehet – visszaadni az eredeti számot. Mi kiváló-gattuk azokat a számokat, ame-lyek az adott együttes leghíre-sebb nótái. Sokszor észre sem veszi a közönség, hogy miről is van szó, csak hallgatják a kedvenc számukat.

– *Hogyan lehet felkerülni az Irigy Hónaljmirigy reperto-árjára?*

– Nézegetjük, hogy ki az ak-tuális sztár éppen. Általában ez azokat a zenekarokat jelenti, aki-eket nagyon nyomnak, vagy nagy-on jók. Még az sem baj, ha nem szeretik, csak ismerjük. Például Charlie-t nem lehetett ki-hagyni, hiszen ő az ország egyik leghíresebb zenésze, és nagyon tetszik a zenekarnak személy szerint az a blues zene, amit csi-nál. Vagy a másik példa a Tank-csapda, akiről tudjuk, hogy tí-zezreket mozgat meg, és biztos, hogy a koncerteken be fog jön-ni. Van ezer jó zenekar, de hiá-ba parodizáljuk őket, ha a kö-zönségből csak öt ember tudja, hogy kiről van szó. Olyan sztá-rokat kell keresni, mint az Ed-da, a Bikini, akiről az öcsém-től a nagyapámig mindenki tudja, hogy kicsoda. Még az sem baj, ha nem szeretik, csak ismerjük!

Orosz Anett